

ROZDZIAŁ IV

DRUGA FORMA POGRZEBU ZAWIERAJĄCE STACJE W KAPLICY CMENTARNEJ I PRZY GROBIE

80. Druga forma pogrzebu nie przewiduje Mszy w czasie obrzędów pogrzebowych. Odprawia się ją w dogodnym czasie bez obecności ciała zmarłego.

Jeżeli zaś ordynariusz ze względu na okoliczności uważa to za stosowne, można odprawić Mszę pogrzebową w domu zmarłego.

STACJA PIERWSZA: W KAPLICY CMENTARNEJ LUB DOMU PRZEDPOGRZEBOWYM

OBRZĘDY WSTĘPNE

81. Kapłan, ubrany w albę lub komżę, stułę (i kapę) koloru fioletowego albo czarnego, razem z ministrantami niosącymi wodę święconą podchodzi do trumny (urny) i zwraca się do obecnych ze słowami pociechy płynącej z wiary, posługując się słowami Pisma św.

K. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. **W.** Amen.

Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy niech będzie z wami wszystkimi.
W. I z duchem twoim.

B. *Albo:*

Nasz Pan, Jezus Chrystus, i Bóg, nasz Ojciec, który nas umiłował i udzielił nam wiecznej pociechy i mocnej nadziei, niech pocieszy wasze serca i pozostanie z wami. **W.** I z duchem twoim.

C. *Albo:*

Miłość Boga Ojca, który wskrzesił z martwych Jezusa i przywróci do życia nasze śmiertelne ciała mocą swojego Ducha, niech was napełni pokojem i pozostanie z wami. **W.** I z duchem twoim.

D. *Albo:*

Bóg Ojciec, który zrodził nas do żywej nadziei przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, niech będzie z wami. **W.** I z duchem twoim.

E. *Albo:*

Łaska i pokój od Boga wszechmogącego i od Jezusa Chrystusa, który nas miłuje i przez krew swoją uwolnił nas od grzechu, niech będą z wami.
W. I z duchem twoim.

WYRAZY WSPÓŁCZUCIA

82. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, kapłan składa wyrazy współczucia najbliższemu zmarłego. Powinien to uczynić własnymi słowami, uwzględniając związki, które łączyły obecnych ze zmarłym (np. ojciec, matka, dzieci mąż, żona, wychowankowie, współpracownicy itp.).

Podany niżej tekst służy jako przykład.

Zgromadziliśmy się, aby pożegnać naszego brata (naszą siostrę) **N.** Jego (jej) śmierć nappełniła bólem jego (jej) rodzinę i wielu z nas. Wszyscy bierzemy udział w ich cierpieniu i wyrażamy im nasze współczucie. Chcemy być z nimi w ciężkiej dla nich chwili. Wierzimy, że śmierć jest początkiem lepszego życia, a nasza rozłąka ze zmarłymi jest tylko przejściowa. Ufamy, że spotkamy się znowu z **N.** w domu naszego Ojca.

WEZWANIA DO CHRYSZTUSA

83. Śpiewa się następujące wezwania:

K. Pa - nie Je - zu, który przez śmierć na krzyżu zglądziłeś na - sze grze - chy,

zmi - łuj się nad na - mi. W. Zmi - łuj się nad na - mi.

K. Chry - ste, który przez Twoje zmartwychwstanie przywróciłeś nam ży - cie wie - czne,

zmi - łuj się nad na - mi. W. Zmi - łuj się nad na - mi.

K. Pa - nie, który przez Twoje wejście do chwały, otworzyłeś nam dro - gę do nie - ba,

zmi - łuj się nad na - mi. W. Zmi - łuj się nad na - mi.

B. *Albo:*

Panie Jezus, który umarłeś na krzyżu, aby dać nam życie, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który przyjdiesz sądzić żywych i umarłych, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Panie, który przygotowałeś nam mieszkanie w niebie, zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

LITURGIA SŁOWA

84. *Kapłan mówi:*

Boże, otwórz nasze serca na Twoje słowa, abyśmy w ciemnościach znaleźli światło, w naszych wątpliwościach pewność płynącą z wiary, w naszym smutku pociechę. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

85. *Czyta się perykopę z Ewangelii wg św. Jana 14, 1-6, albo inny rozdział z Ewangelii.*

EWANGELIA J 14, 1-6

W domu Ojca jest mieszkań wiele

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Słowa Ewangelii według świętego Jana

W. Chwała Tobie, Panie.

Jezus, powiedział do swoich uczniów:

„Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie! W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacie drogę, dokąd ja idę”.

Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?”

Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

K. Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

86. Jeżeli okoliczności za tym przemawiają, przed Ewangelią czyta się wyjątek z listów NT. W tym przypadku między czytaniem recytuje się lub śpiewa psalm.

HOMILIA

87. Po czytaniu (lub czytaniach) następuje krótka homilia, **chyba że, przewiduje się ją przy grobie.** W tej homilii można wspomnieć o okolicznościach życia i śmierci zmarłego, **ale NIE NALEŻY wygłaszać MOWY POCHWALNEJ** na jego cześć.

88. Następuje obrzęd Ostatniego pożegnania, jak niżej opisano.

89. Jeżeli ostatnie pożegnanie ma się odbyć przy grobie, na zakończenie Liturgii słowa odmawia się modlitwę powszechną jak w nrze **100.**

OSTATNIE POŻEGNANIE

90. Kapłan wzywa obecnych do modlitwy następującymi słowami:

A.

Nasz brat zasnął (Nasza siostra zasnęła) w pokoju z Chrystusem. Z wiarą i nadzieją życia wiecznego polecajmy go (ją) miłosierdziu Bożemu. Prośmy Boga, aby **N.**, który(a) przez chrzest stał(a) się przybranym dzieckiem Bożym i w ciągu życia karmił(a) się Ciałem Chrystusa, teraz został(a) wezwana na ucztę dzieci Bożych w niebie i razem ze Świętymi stał(a) się dziedzicem obiecanej nagrody wiecznej. Módlmy się do Boga także za nas, pogrążonych w żałobie, abyśmy razem z naszym bratem (naszą siostrą) mogli wyjść naprzeciw Chrystusa, gdy On, Życie nasze, objawi się w chwale. Niech ta nadzieja przenika nasze skupienie i naszą modlitwę.

Cicha modlitwa.

B. Albo:

Pożegnajmy zmarłego (zmarłą) **N.** Przez całe życie pracował(a) i cierpiał(a) z Chrystusem, służył(a) swojej rodzinie i bliźnim, którzy potrzebowali pomocy. Wiemy, że dobre czyny idą za nim (nią) przed tron Boży. Dlatego z ufnością polecajmy go (ją) miłosierdziu Bożemu w cichej modlitwie.

Cicha modlitwa.

C. Albo:

Pożegnajmy serdecznie naszego brata (naszą siostrę). Niech to ostatnie pożegnanie będzie wyrazem naszej miłości, ukoi nasz ból i umocni nadzieję. Kiedyś bowiem z miłością i radością spotkamy ponownie naszego brata (naszą siostrę) tam, gdzie śmierć zostanie pokonana przez miłość Chrystusa, która wszystko zwycięża. Niech ta nadzieja przenika nasze skupienie i naszą modlitwę.

CICHA MODLITWA

Wszyscy modlą się przez chwilę w zupełnej ciszy.

ŚPIEW

91. Po cichej modlitwie następuje śpiew pożegnalny.

1. Przy - bądź - cie z nie - ba na głos na - szych mo - dlitw,
2. Niech cię przy - gar - nie Chry - stus u - wiel - bio - ny,
3. Pro - mien - ny Chry - ste, Bo - ski Zba - wi - cie - lu,
mies - kań - cy chwa - ły, wszy - scy świę - ci Bo - ży;
On we - zwał cie - bie do Kró - le - stwa świa - tła.
je - dy - ne świa - tło, któ - re nie zna zmierz - chu,
Z o - błó - ków ja - snych zejdz - cie a - nio - ło - wie,
Niech na spo - tka - nie w pro - gach Oj - ca do - mu
bądź dla tej du - szy wie - cznym od - po - cznie - niem,
z rze - szą zba - wio - nych spiesz - cie na spo - tka - nie.
po cie - bie wyj - dzie li - to - ści - wa Ma - tka.
po - zwól o - głą - dać chwa - ły Twej ma - je - stat.
A - niel - ski or -szak niech twą du - szę przyj - mie,
u - nie - sie z zie - mi ku wy - ży - nom nie - ba,
a pieśń zba - wio - nych niech ją za - pro - wa - dzi,
aż przed o - bli - cze Bo - ga Naj - wyż - sze - go.

POKROPIENIE

92. Kapłan mówi:

Wszchemogący Bóg odrodził cię z wody i Ducha Świętego na życie wieczne, niech zatem dopełni działa, które rozpoczął na chrzcie świętym.

Stojąc w miejscu trzykrotnie kropi trumnę wodą święconą. Jeżeli to możliwe, kapłan nakłada kadzidło do kadzielnicy, po czym mówi:

Twoje ciało było świątynią Ducha Świętego, niech Bóg przyjmie cię do swojej chwały.

Stojąc w miejscu trzykrotnie okadza trumnę.

M O D L I T W A C E L E B R A N S A

93. Kapłan odmawia modlitwę:

A.

Ojciec nieskończenie dobry, w Twoje ręce polecamy naszego brata (naszą siostrę) **N.** i mocno ufamy, że razem z wszystkimi, którzy umarli w Chrystusie, będzie miał(a) udział w Jego zmartwychwstaniu. Dzięki Ci składamy za wszystkie dobrodziejstwa, którymi obdarzyłeś Twojego sługę (Twoją służebnicę) w ziemskim życiu i które za jego (jej) pośrednictwem nam przypadły w udziale.

Boże, wysłuchaj miłosiernie nasze prośby i spraw, aby bramy rajy otworzyły się przed Twoim sługą (Twoją służebnicą), nam zaś, którzy pozostajemy na ziemi, daj moc, abyśmy się wzajemnie pocieszali słowami wiary, aż spotkamy się wszyscy w Chrystusie i na zawsze połączymy się z Tobą i naszym bratem (naszą siostrą). Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

B. Albo:

Boże, Stwórco nieba i ziemi, Ty przez chrzest dałeś nowe życie człowiekowi, który popadł w niewolę śmierci, Ty posłałeś naszego Pana, Jezusa Chrystusa, aby zwyciężył potęgę śmierci i zmartwychwstał dla zbawienia wierzących, Ty dajesz udział w Jego zmartwychwstaniu wszystkim, którzy do Niego należą, Tobie polecamy naszego brata (naszą siostrę) **N.** i prosimy, abyś go (ją) przyjął do błogosławionej społeczności Świętych. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

C. Albo:

Tobie, Boże, polecamy naszego brata (naszą siostrę) **N.** i prosimy Cię, Ojciec pełen miłosierdzia, odpuść mu (jej) grzechy, które popełnił(a) z ludzkiej ułomności, aby umarł(a) dla świata żył(a) dla Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

MODLITWA ZA POGRAŻONYCH W ŻAŁOBIE

94. Po modlitwie za zmarłego można odmówić następującą modlitwę za pograżonych w żałobie:

Módlmy się.

Miłosierny Ojczy i Boży wszelkiej pociechy, Ty nas ogarniasz wieczną miłością i ciemności śmierci przemieniasz w jutrzenkę życia, wejrzyj na Twoich wiernych pograżonych w żałobie. Twój Syn, a nasz Pan, zwyciężył naszą śmierć i zmartwychwstając przywrócił nam życie, prosimy Cię, daj nam tak dążyć do Niego, abyśmy po doczesnym życiu połączyli się kiedyś z naszymi braćmi i siostrami tam, gdzie otrzesz wszelkie łzy z naszych oczu. Przez Chrystusa, Pana naszego.
W. Amen.

95. Po modlitwie wynosi się ciało z kaplicy. W tym czasie śpiewa się następującą antyfonę:

Niech a - nio - ło - wie za - wio - dą cię do ra - ju,
a gdy tam przy - bę - dziesz, niech przyj - mą Cię mę - czen - ni - cy
i wpro - wa - dzą cię do kra - i - ny ży - cia wie - czne - go.
Chó - ry a - niel - skie nie - chaj cię po - dej - mą
i z Chry - stu - sem zmar - twych - wsta - łym miej ra - dość wie - czną.

Inna antyfona:

Ja je - stem zmar - twych - wsta - nie i ży - cie,
kto wie - rzy we - mnie, choć - by i u - marł, żyć - bę - dzie
a ka - żdy, kto ży - je i wie - rzy we - mnie, nie - um - rze na wie - ki.

PROCESJA DO GROBU

96. W czasie procesji do grobu śpiewa się następujące psalmy:

Psalm 116 A (114)

Refren

W kra - i - nie ży - cia bę - dę wi - dział Bo - ga.

Miłuję Pana, albowiem u - - - - - sły - szął

głos mego bła - ga - - - nia.

Bo skłonił ku mnie swe ucho,
w dniu, w którym wołałem. *Ref.*

Oplotły mnie więzy śmierci, †
dosięgły mnie pęta otchłani, *
ogarnął mnie strach i udręka.
Ale wezwałem imienia Pana: *
„Panie, ratuj moje życie!”
Ref.
Pan jest łaskawy i sprawiedliwy, *
Bóg nasz jest miłosierny.
Pan strzeże ludzi prostego serca: *
byłem w niedoli, a On mnie wybawił.
Ref.
Wróć, duszo moja do swego spokoju, *
bo Pan dobro ci wyświadczył.
Uchronił bowiem moją duszę od śmierci, *
oczy od łez, nogi od upadku.
Będę chodził w obecności Pana *
w krainie żyjących.
Ref.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.
Ref.

PSALM 116 B (115)

Ufność miałem nawet wtedy, gdy mówiłem: *
„Jestem w wielkim ucisku”.
I zalękniony wołałem: *
„Każdy człowiek jest kłamcą”.
Ref.

Czym się Panu odpłacę *
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia *
i wezwę imienia Pana.
Ref.
Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.
Cenna jest w oczach Pana *
śmierć Jego wyznawców.
Ref.
O Panie, jestem Twoim sługą, *
Twym sługą, synem Twojej służebnicy.
Tyś rozerwał moje kajdany, †
Tobie złożę ofiarę pochwalną *
i wezwę imienia Pana.
Ref.
Wypełnię me śluby dla Pana *
przed całym Jego ludem.
W dziedzińcach Pańskiego domu, *
pośrodku ciebie, Jeruzalem.
Ref.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.
Ref.

Jeżeli droga do grobu jest długa, można śpiewać psalm: nr 25 (24) z antyfoną: Okaż mi, Panie, swoje miłosierdzie, nr 23 (22) z antyfoną: W królestwie Twoim wspomnij na mnie, Panie. Można odmawiać różaniec. Podchód może się odbyć w pełnym skupienia milczeniu, W takim wypadku należy wiernych zachęcić do zachowania milczenia i do cichej modlitwy.

STACJA DRUGA: PRZY GROBIE

97. Gdy orszak pogrzebowy stanie przy grobie, ministrant z krzyżem staje u wezłowania a kapłan naprzeciw krzyża. Można powtórzyć antyfonę: Ja jestem zmartwychwstanie i życie.

POŚWIĘCENIE GROBU

98. Jeżeli cmentarz lub grób nie jest poświęcony kapłan mówi:

Prośmy Boga, aby pobłogosławił grób naszego brata (naszej siostry).

A.

Miłosierny Boże, Ty dajesz odpoczynek duszom wiernych, prosimy Cię, pobłogosław ten grób i uwolnij od wszelkich grzechów duszę **N.**, którego (której) ciało tutaj składamy, aby mógł (mogła) razem ze Świętymi bez końca radować się w Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

B. Albo:

Boże, Ty natchnąłeś sprawiedliwego Józefa z Arymatei, aby złożył ciało Zbawiciela w nowym grobie. Pokornie Cię prosimy, abyś w Twojej dobroci pobłogosławił grób, który przygotowaliśmy dla naszego zmarłego brata (naszej zmarłej siostry). My składamy jego (jej) ciało w grobie, Ty przyjmij jego (jej) duszę do nieba. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

Kapłan kropi grób wodą święconą.

99. Kapłan wzywa zgromadzonych do cichej modlitwy:

Wypełniając chrześcijański obowiązek pogrzebania ciała ludzkiego, z wiarą błagajmy Boga, dla którego wszystko żyje, aby ciało naszego brata (naszej siostry) wskrzesił w chwale i powołał go (ją) do społeczności Świętych. Prośmy o to w cichej modlitwie.

Wszyscy modlą się w ciszy przez dłuższą chwilę.

MODLITWA Powszechna

100. Kapłan odmawia z wiernymi modlitwę powszechną. Wezwania modlitwy może śpiewać diakon lub kantor.

K. Nasz Pan, Jezus Chrystus, powiedział: „Ja jestem zmartwychwstanie i życie, kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki”. Ożywieni tą wiarą módlmy się wspólnie do Zbawiciela za naszego brata (naszą siostrę).

1. Jezu, Ty płakałeś nad śmiercią Ła - - - - - za - rza,
pociesz tych, którzy płaczą nad śmier - cią Ja - na
...śmier - cią Jó - ze - fa ...śmier - cią Sta - ni - sła - wa W. Wy - słu - chaj nas Pa - nie.

2. Jezu, Ty wskrzeszałeś zmarłych do życia, / obdarz naszego brata (naszą siostrę) życiem wiecznym. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

3. Jezu, Ty obiecałeś zbawienie pokutującym, / wprowadź naszego brata (naszą siostrę) do nieba. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

4. Jezu, Ty obmyłeś naszego brata (naszą siostrę) wodą chrztu i w sakramencie bierzmowania obdarzyłeś go (ją) Duchem Świętym, / przyjmij go (ją) do grona swoich wybranych. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

5. Jezu, Ty posilałeś naszego brata (naszą siostrę) Najświętszym Ciałem i Krwią swoją, / daj mu (jej) udział w ucztach Twojego królestwa. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

Za kapłana:

5b. Jezu, Ty pozwoliłeś swojemu słudze składać Eucharystyczną Ofiarę, / spraw, aby Ciebie chwalił na wieki. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

6. Jezu, Ty widzisz, że cierpimy z powodu śmierci naszego brata (naszej siostry), / daj nam pociechę płynącą z wiary i umocnij w nas nadzieję życia wiecznego. **W. Wysłuchaj nas, Panie.**

Kapłan mówi:

Zjednoczeni z wszystkimi wiernymi, którzy nas poprzedzili do wiecznej ojczyzny, módlmy się, jak nas nauczył nasz Zbawiciel.

Wszyscy odmawiają wspólnie: Ojcze nasz.

MODLITWA KOŃCOWA

101. Następnie kapłan mówi:

A.

Boże, Ty dajesz ludziom życie i zmartwychwstanie, † wysłuchaj prośby, które my grzeszni z bólem zanosimy za Twojego sługę (Twoją służebnicę) **N.**; * wyzwól go (ją) z więzów śmierci i daj mu (jej) udział w radościach rajy z Twoimi Świętymi. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

B. *Albo:*

Wszchemogący Boże, Ty przez śmierć krzyżową Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, zwyciężyłeś śmierć naszą, a przez Jego chwalebne zmartwychwstanie przywróciłeś nam życie nieśmiertelne, † wysłuchaj nasze prośby za Twojego sługę **N.**, który umarł (Twoją służebnicę **N.**, która umarła) w Chrystusie i z ufnością oczekuje zmartwychwstania, * spraw, aby **N.**, który(a) na ziemi poznał(a) Ciebie przez wiarę, nieustannie chwalił(a) Cię w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

BŁOGOSŁAWIENSTWO

102. Następuje błogosławieństwo:

K. Niech was błogosławi Bóg, Ojciec wszelkiej pociechy, który stworzył człowieka i dał wierzącym nadzieję zmartwychwstania. W. Amen.

K. Niech Bóg udzieli żyjącym przebaczenia grzechów, a wszystkim zmarłym światła i pokoju. W. Amen.

K. Niech nam da szczęśliwe życie wieczne z Chrystusem, który prawdziwie zmartwychwstał. W. Amen.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, + i Duch Święty. W. Amen.

103. Kapłan kropi trumnę (urnę) wodą święconą mówiąc:

Niech Bóg da tobie pić ze źródła wody życia.

Następnie kapłan rzuca na trumnę grudkę ziemi mówiąc:

Prochem jesteś i w proch się obrócisz, ale Pan cię wskrzesi w dniu ostatecznym. Żyj w pokoju.

Albo gdy jest urna można użyć następującego sformułowania:

Z prochu powstałeś(aś) i prochem jesteś, ale Pan cię wskrzesi w dniu ostatecznym. Żyj w pokoju.

POŻEGNANIE PRZEZ KREWNYCH

104. Jeżeli jest taki zwyczaj, krewni zmarłego mogą wygłosić słowa pożegnania.

ZŁOŻENIE DO GROBU

105. Kapłan mówi:

A. Złożymy ciało naszego brata (naszej siostry) w grobie. Ponieważ Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy z umarłych i odnowi nasze śmiertelne ciała na podobieństwo swojego ciała uwielbionego, ufamy, że wskrzesi ciało naszego brata (naszej siostry), gdy przyjdzie w chwale.

Albo gdy jest urna, kapłan mówi:

B. Złożymy teraz urnę z doczesnymi szczątkami naszego brata (naszej siostry) w grobie. Ponieważ Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy z umarłych i zapowiedział, że odnowi nasze śmiertelne ciała na podobieństwo swojego ciała uwielbionego, ufamy, że wskrzesi je, gdy przyjdzie w chwale.

Gdy URNĘ złoży się w grobie lub niszy, kapłan czyni znak krzyża i mówi:

W krzyżu naszego Pana Jezusa + Chrystusa jest zmartwychwstanie i życie. Odpoczywaj w pokoju.

106. W czasie zasypywania lub zamykania grobu śpiewa się: Witaj, Królowo albo inną pieśń do NMP wg miejscowego zwyczaju.

Wi-taj, Kró-lo-wo, Mat-ko mi-ło-sier-dzia, ży-cie, sło-dy - czy
i na-dzie-jo na-sza, wi-taj. Do Cie-bie wo-ła-my wy-gnań-cy, sy-no-wie E-wy.
Do Cie-bie wzdy-cha-my, ję-cząc i płą-cząc na tym łez pa-do - le.

Prze-to, O - rę - do - wni - czko na - sza, o - ne mi - ło - sier - ne o - czy Two - je
na nas zwróć. A Je - zu - sa, bło - go - sła - wio - ny o - woc ży - wo - ta Two - je - go
po tym wy - gna - niu nam o - każ. O ła - ska - wa, o li - to - ści - wa,
o sło - dka Pan - no Ma - ry - jo.

B.

Wi - taj. Kró - lo - wo, Mat - ko li -
- to - ści, Na - sza na - dzie - jo,
ży - cia słod - ko - ści! Wi - taj, Ma -
- ry - jo, Mat - ko je - dy - na,
Mat - ko nas lu - dzi, Sal - ve Re - gi - na!

Nędzne my, dzieci Ewy, wołamy.
Do Ciebie, Matko, z płaczem wzdychamy:
Niech nas wspomaga Twoja przyczyna,
Na tym padole, Salve Regina!

Zwróć, Pośredniczko, na nas wejrzenie,
Przyjmij łaskawie nasze westchnienie:
Pokaż nam, Matko, swojego Syna
W górnej krainie, Salve Regina!

VII. POŚWIĘCENIE KRZYŻA NAGROBNEGO

255. Kapłan mówi do obecnych:

Prośmy naszego Zbawiciela, aby pobłogosławił krzyż, który wzniesiemy na grobie Jego sługi (służebnicy).

Po chwili cichej modlitwy kapłan mówi:

Panie Jezu Chryste, Ty własną śmiercią zwyciężyłeś śmierć naszą, a przez swoje zmartwychwstanie przywróciłeś nam życie, + pobłogosław ten krzyż, który stawimy na chrześcijańskim grobie, * a ciało pod nim złożone wskrześ do życia w chwale. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **W. Amen.**

Następnie kapłan kropi krzyż wodą święconą.

VIII. POŚWIĘCENIE KWIATÓW I ZNICZY

256. Kapłan mówi do zgromadzonych:

Błagajmy Chrystusa, by pobłogosławił te kwiaty i lampki, które złożymy na grobie śp. **N.** jako symbol naszej wiernej miłości i pamięci. Prośmy też Zbawiciela, który na krzyżu ofiarował się Ojcu za zbawienie wszystkich ludzi, aby przyjął nasze modlitwy za drogiego nam zmarłego (drogą nam zmarłą) i umocnił naszą wiarą w życie wieczne.

Po chwili cichej modlitwy kapłan mówi:

Panie Jezu Chryste, Ty pocieszałeś ludzi opłakujących śmierć swoich bliskich i obiecałeś, że każdy, kto wierzy w Ciebie, choćby umarł, żyć będzie; wejrzyj na nas modlących się za duszę **N.**, który odszedł (która odeszła) do wieczności. Pobłogosław te kwiaty, które złożymy na jego (jej) grobie jako znak łączącej nas miłości i wdzięczności za dobro, które spełnił(a) na ziemi. Pobłogosław także te lampki i znicze, które zapalimy jako symbol naszej modlitwy o dopuszczenie go (jej) do wiecznej światłości. Spraw, niech te świeże kwiaty i płonące światło przypominają wszystkim, nawiedzającym jego (jej) grób, że wierzymy w spotkanie z nim (nią) w radości i światłości bez końca. Które żyjesz i królujesz na wieki wieków. **W. Amen.**

Następnie kapłan kropi wodą święconą grób, lampki i kwiaty.